N^er 30

KURYER LITEWSKI

w Wilnie w Poniedziałek dnia 11 *Marca v. s.* 1829 *Roku.*

Wiadomości Krajowe.

Sankt-Petersburg dnia 2 marca.
(z Gazety Senackiey).

Przez naywyższy ukaz J. C. M. do Rządzącego Senatu, pod dniem 24 lutego, radcy stanu *Chmielnickiemu*, niebędącemu w służbie, rozkazano sprawować obowiązki gubernatora cywilnego smoleńskiego.

— Przez naywyższy ukaz do kollegium państwa spraw zagranicznych pod dniem 29 stycznia, radcy honorowi, Amand *Struve* i Hrabia *Borch*, zostający w wiedzy tegoż kollegium, w nagrodę gorliwey służby, mianowani są assesorami kollegialnymi.

— Przez naywyższy ukaz do kantoru dworu, pod dniem 17 lutego, jenerał sztabs-lekarz części cywilney, medyko chirurg, radca dworu, Dymitr *Tarasow*, w nagrodę służby jego przy świętey pamięci, Cesarzu Alexandrze Pawłowiczu, nayłaskawiey wyniesiony na leib-chirurga dworu J. C. M. z pozostaniem przy dawnieyszych obowiązkach i wyznaczeniem dlań, bez przykładu dla drugich, zwyczayney do tego stopnia przywiązaney pensyi po 2000 rubli na rok.

— Przez naywyższy ukaz do wojennego jenerał gubernatora sanktpetersburskiego, pod dniem 27 stycznia, dla sanktpetersburskiego policmeystra półkownika, *Podobiedowa*, w nagrodę odznaczającey się służby, naymiłościwiey rozkazano wypłacać po 2000 rubli na rok pieniędzy stołowych, z dochodow mieskich, od dnia weyścia jego do tych obowiązków.

— *Naywyższy ukaz, dany P. Ministrowi Narodowego Oświecenia w dniu 6 lutego 1829 roku w St. Petersburgu:*

„Utwierdziwszy w załączonym tu etacie Wileńskiego Komitetu Cenzury przedstawione przez Was i rozpatrzone na Radzie Państwa podania Głównego Zarządu Cenzury, względem jey urządzenia w wydziale edukacyynym wileńskim, Rozkazuję: 1) Połączyć w Cenzurnym Komitecie Wileńskim cenzurę wewnętrzną i cudzoziemską, oraz summy na nie wyznaczone. 2) Nowy etat tego Komitetu przywieśdź niezwłócznie do wykonania; i 3) Dodatkowey podług niego summy cztery tysiące siedmset rubli assygnacyami na rok żądać z Podskarbstwa Państwa nad przeznaczoną na Wileński Komitet Cenzury i Oddzielnego Cenzora etatem 22go kwietnia 1828 roku."

Etat Wileńskiego Komitetu Cenzury.

Cztérem Cenzorom z Professorów Uniwersytetu pensyi dodatkowey, każdemu po 1500 r. wszystkim	6000 R.
Cztérem oddzielnym Cenzurom dla rozpatrywania adwokackich głosow, pozwow, i tym podobnych papierow sądowych, w Mińsku, Grodnie, Żytomierzu i Kamieńcu-Podolskim z urzędników szkolnych, pensyi dodatkowey po 800 rubli, dla wszystkich .	3200. —
Dwóm osobom, wyznaczonym do rozpatrywania xiąg hebrayskich czyli żydowskich: jednemu	1300. R.
— drugiemu	700 —
Sekretarzowi pensyi dodatkowey . .	1000 R.
Na kancellaryą	2500. —
W ogóle	14,700 R.

Na autentyku napisano własną Jego Cesarskiey Mości ręką:

„*Ma bydź podług tego.*"
NIKOŁAY.

Sankt-Petersburg d. 6 lutego 1829 roku.

Odessa dnia 16 lutego.
(z Ruskiego Inwalida).
List z Jass pod dniem 9 lutego.

Sławny *Czapan-Oglu*, przysłany z głębi Azyi, ażeby nam szkodził na zimowych kwaterach, cierpi od attakow wywieranych nań przez korpus Hrabiego *Lanżerona*. Utraciwszy dwie twierdze, pozbawiony teraz został flotylli, która stała pod Nikopolem. Swietny ten czyn wykonany został przez mężnego majora *Stiepanowa* we 200 ochotników. Ze 30 statków i wielkich łodzi kanonierskich, które składały tę flotyllę, 29 spalonych do szczętu; same statki, maszty, liny, artyllerya i wszystkie zapasy zginęły; straż turecka niespodzianie napadnioną została i zniszczoną; z naszey strony strata wcale nieznaczna. Gdy wybierano ochotników do tey wyprawy, żołnierze 5tey dywizyi bili się prawie pomiędzy sobą, ażeby być naznaczonymi.

— Listy otrzymane przez okręt przybyły do nas dnia 12 lutego z Konstantynopola, przyniosły wiadomość, że Wielki Wezyr jest zmieniony, i że na jego mieysce naznaczony znajomy Reszyd-Basza.

Królewstwo Polskie.

Warszawa dnia 13 marca.
(z Gazety Warszawskiey).

Wczoray o godzinie 11stey została złożona sądownie na Ratuszu głównym miasta stołecznego Warszawy, stosownie do postanowienia Nayjaśnieyszego Pana, w obecności całego składu Urzędu Municypalnego, obligacya ogólna, przez Skarb Królestwa Polskiego Domowi S. A. *Frenkel*, na summę 42 milionów złotych pol. wydana. Z wyższego upoważnienia dopełnił tey czynności JW. Radca Stanu Hrabia *Plater*. Obligacya ta napisana jest na pargaminie, opatrzona urzędownie pieczęcią wyciśniętą na laku i podpisem Xięcia Ministra przychodów i skarbu. Akt prawny zdziałany został przed Rejentem Królestwa Polskiego S. A. *Bandtkie*.

— *Dnia 14* —

N. Pan raczył nayłaskawiey mianować kawalerami orderu ś. *Stanisława*: 3ciey klassy: JP. Stanisława *Kościelskiego*, naczelnego aptekarza w szpitalu głównym woyska polskiego; 4tey klassy: Władysława *Bergoni*, Jana *Koch*, Antoniego *Stryckiego*, Marcina *Klimkiewicza*, Karola *Rettein*, Józefa *Szley*, Jerzego *Rywackiego*, lekarzy batalionowych, tudzież Franciszka *Gadomskiego*, starszego aptekarza w szpitalu głównym woyska.

— *Dnia 15* —

Wyprowadzenie zwłok ś. p. JW. Senatora Wojewody *Bielińskiego*, Prezesa Sądu Seymowego, odbyło się z jego mieszkania przy ulicy dłu-

giey, do kościoła ś. Krzyża, dnia 12 b. m. z wspaniałością i uroczystością odpowiednią godności i zasługom zmarłego. Wszystkie zakony stolicy, seminaryum i duchowieństwo kapituły archidyecezalney szły naprzód. JW. JX. Biskup Sufragan *Pawłowski* prowadził kondukt; za nim JW. Kasztelan *Bniński* niósł serce zmarłego, a JWW. Kasztelanowie: *Gliszczyński*, *Wodzyński* i *Wichliński*, ordery jego; daley jechał karawan bogato ubrany z herbami familii *Bielińskich*, ciągniony przez sześć dzielnych koni. Na karawanie leżała wspaniała truna, za nim szli Senatorowie, krewni i przyjaciele zmarłego, a na końcu jechał rząd ośmdziesięciu powozów. Przy wyprowadzeniu ciała z pomieszkania zmarłego, zabrał głos JW. *Bieńkowski* Kasztelan, a w kościele ś. Krzyża JW. *Bniński* Kasztelan. Mówcy, oddając hołd ostatni pamiątce zmarłego ich kolegi i przyjaciela, wskazali jego cnoty tak domowe jak obywatelskie, nieskażone życie, miłość dla oyczyzny, wierność dla Monarchy.

Nazajutrz odbyło się żałobne nabożeństwo za duszę zmarłego w kościele ś. Krzyża. Wspaniały katafalk, wznosił się na środku świątyni, rzęsistém światłem jaśniejący. Senat, znakomici urzędnicy, i mnóstwo obywatelów napełniało kościoł; od rana wigilie śpiewane były przez 3 zakony. Mszą wielką celebrował JW. JX. *Prażmowski*, Biskup Płocki, w czasie którey orkiestra z 70 osób wykonała *Rekwiem* kompozycyi Rektora *Elsnera*. Kazanie miał JW. JX. Biskup celebrujący, a mowę ostatnią JO. Xiążę *Czartoryski*, Senator Wojewoda.

Oświadczywszy w niey, jak trudno mu przyydzie wiernym bydź powszechney żałoby tłumaczem, skreślit obraz życia i cnót zmarłego Wojewody *Bielińskiego;* wystawił, jak *Bieliński* przez pół wieku w zawodzie publicznym służył oyczyźnie; jak zawsze bezinteressowne przywiązanie do kraju, na wytrawionym rozsądku oparte, ożywiało wszystkie jego działania; jak upatrywał szczęście i nadzieje Polski w teraźnieyszym jey stanie i w ustawie, którą dobroczynny Wskrzesiciel Polski nadać raczył; jak sprawiedliwość bezwzględna, niczém niezachwiana, była prawidłem jego postępowania na urzędzie sędziego; jak przez zgon jego kray stracił naylepszego obywatela, Monarcha naywiernieyszego z poddanych. Zwrócił się potém mówca do tey żałośney myśli, że każda chwila umnieysza i tak szczupłą już liczbę mężów, którzy czynném życiem zasięgają dawnieyszego istnienia naszego, wynurzył życzenie, ażeby nowe pokolenia, które wkrótce same sobie pozostawione będą, chowały pamięć i cnoty oyców.

JW. JX. Biskup Płocki, *Prażmowski*, w duchu religiynym uczcił pamięć zmarłego. Nastąpił potém wielki kondukt, odbyty przez pięciu Biskupów, to jest, JWW. JXX. *Prażmowskiego*, *Dzięcielskiego*, *Manugiewicza*, *Gutkowskiego* i *Pawłowskiego;* po czém Senatorowie zanieśli zwłoki do dolnego kościoła, a orkiestra wykonała *Salve Regina*. Cały obszerny kościoł był napełniony przyjaciołmi i wielbicielami zmarłego Senatora.

We wsi *Jaxicach*, powiecie i obwodzie Miechowskim, Województwie Krakowskiém, do funduszu ogólno-religiynego należącey, w urwisku góry krzakami zarosłey, ku południowi położoney, którey część jest nad parowami głębokiemi, po gwałtownych deszczach w roku zeszłym w miesiącu czerwcu, dzierżawca tameczny, P. Józef *Janowski*, przechodząc zastał pod tem urwiskiem znaczną ilość, blisko 15 korcy wynoszącą, kości spróchniałych w brunatnym kolorze, z których części nie można powziąć pewnego przekonania, z jakiegoby te rodzaju zwierzęcia były; nie poprzestał wszelako na tém, a pragnąc przysługę zrobić badaczom natury, wezwawszy na pomoc kilku włościan, w mieyscu góry, z którego, po oberwaniu się, kości wysypane zostały, w głębokości blisko łokci 20 od powierzchni, za usilném staraniem wydobył z wnętrzności ziemi całą spodnią szczękę, mającą w swey przestrzeni tylko dwa zęby, to jest, po lewey i prawey stronie. Tak szczęka, jako i zęby są trochę nadbutwiałe; jednakże drugie dokładnie ukazują zupełnie części chrząstkowate przez środek wpoprzek prowadzone, których obszerność każdego zosobna obeymuje na wysokość nad szczęką cali 4 do 5, długość cali 9 do 10, a grubość cali 3 do 4. Z szczęki tey zrobił rzeczony dzierżawca przysługę dla gabinetu zoologicznego przy tuteyszym królewsko-warszawskim uniwersytecie, przez ręce kommissyi rządowey wyznań religiynych i oświecenia publicznego, która, podług twierdzenia W. *Jarockiego*, professora uniwersytetu, jest z Mamuta czyli Słonia północnego. Jest więc rzeczą zasługującą na uwagę, iż zwierz ten, którego mieszkaniem jest odległa północ, przebywał dawniey i na naszey ziemi.

(z Kuryera Warszawskiego.)

JO. Xiążę *Hesko-Homburski*, feldmarszałek porucznik woysk austryackich, wracając z *Petersburga* do *Wiednia*, wczoray przybył do *Warszawy;* mieszka w zamku królewskim. Przybył także z*Petersburga* JW. Hrabia *Alexy Strogonow*, Radca Stanu, jadący do *Turynu*.

Na ostatnich targach warszawskich płacono za korzec *żyta* zł. od 9 do 10 i pół. *Pszenicy* od 24 do 34. *Jęczmienia* od 7 i pół do 9. *Owsa* od 5 do 6. *Siana* furę jednokonną od 10 do 18; parokonną od 22 do 25. *Słomy* furę od 4 do 7.

Wyszło z druku dzieło p. t. *Prawidła Strategii*, objaśnione opisaniem wyprawy w Niemczech 1796 roku, z mappami i planami, przełożył z niemieckiego, *Maciey Rybiński*, podpułkownik, 3 tomy in 8vo z atlasem. 1828.

Doniesionêm było niedawno, że w *Austryi* ogłoszono sposób robienia *cukru* z *siana*: przed 30 laty nasz rodak, *Straser*, czynił dość skuteczne doświadczenia robienia cukru z trawy rosnącey nad rzeką *Wieprzem*, w województwie *Lubelskiém*; obszernieyszy opis znayduje się w tomie 3cim Piasta.

W zeszły wtorek w *Pułtusku* odbyło się wielkie żałobne nabożeństwo po zmarłym oycu ś. *Leonie XII.* Mszą wielką miał JW. JX. Biskup *Pawłowski* administrator dyecezyi płockiey, a kondukt odbył JW. JX. *Plejewski* Biskup Sufragan teyże dyecezyi, przy assystencyi bardzo licznie zebranego duchowieństwa, w obec mnogiego ludu.

Francya.

Paryż dnia 26 lutego.

(z Gazety Warszawskiey).

Król Jmć wydał dnia 22 b. m. postanowienie, iż od dnia 1 stycznia 1830 roku, loterya liczbowa w ośmiu Departamentach, gdzie dotąd nie jest pozwoloną, ma bydź i nadal zupełnie zakazaną, a w 28 Departamentach ma bydź podobnież zniesioną, w innych zaś Departamentach naymnieysza stawka ma bydź z pół franka do 2 frankow podwyższona. Zaszła także odmiana względem wynagrodzenia kollektorom przez dyrekcyą loteryi, które ma bydź zastosowane do zebraney stawki tak, iż od stawki wynoszącey 100,000 franków, kollektor mieć będzie 5 procentu; a od następnych 150,000 franków 4 procentu, daley zaś od 50,000 franków 3 procentu, a od drugich 50,000 franków 2 procentu, a od stawki zaś przeszło 300,000 franków jeden procent.

Dziennik *Posłaniec Izb* zaprzecza pogłosce, jakoby woysko nasze w Morei miało bydź powiększone do 25,000 ludzi.

Goniec francuzki donosi, iż Marszałek *Maison* z głównym swoim sztabem, tudzież jenerał *Sebastiani*, wrócą niezwłócznie do Francyi, i że tylko 6ciotysięczny korpus pod dowództwem jenerała *Schneider* pozostanie w Morei.

List z *Tulonu* wyraża, iż tam codzień spodziewają się przybycia Vice-admirała *de Rigny*, który miał otrzymać urlop na czas nieograniczony.

— *Dnia 28* —

Wielki jałmużnik, Kardynał Xiążę *de Croi*, wyjechał onegday do *Rzymu*, dokąd także Kardynał *Clermont-Tonnere*, mimo podeszłego swego

wieku, udał się z *Tuluzy*. Wszyscy więc Kardynałowie francuzcy w liczbie 5 jadą na *Conclave* do *Rzymu*.

Pan Ludwik *Perigord*, syn Xięcia *Dino*, wnuk Xięcia *Talleyranda*, ożenił się z Panną *Montmorency*, córką Xięcia *Montmorency*. Ślub odbył się d. 26 b. m. w kaplicy Arcy-Biskupiey. Król Jmć, przychylając się do prośby Xięcia *Talleyranda*, erygował na Xięztwo dobra *Valançay*, należące do Pana *Perigord*.

Posiadacze winnic w Departamencie *Gironde*, posłali d. 10 b. m. do Izby Deputowanych petycyą, obeymującą 19,701 podpisów. Wystawiają w niey stratę, jaką system prohibicyyny i ogromne opłaty zrządzają temu Departamentowi, a którą rachują rocznie 40 milionów franków.

— *Dnia 1 marca.* —

Jeden z tuteyszych dzienników donosi z *Rzymu* co następuje: „Święte Kollegium składa się z 58 Kardynałów; naymłodszym z nich jest Arcy-Xiążę *Rudolf*, mający 41 lat, a naystarszym Kardynał *Firrao*, który ma 93 lat. W liczbie tey znayduje się 6 Kardynałów Biskupów, 42 Kardynałów Kapłanów, i 10 Kardynałów Dyakonów; lata pierwszych wynoszą ogólnie 433, drugich 2777, a trzecich 674. Cała więc liczba lat wszystkich członków Świętego Kollegium wynosi 3884 lat."

Hrabia *Saldanha* i półkownik *Pizarro* przybyli z *Brest* do tuteyszey stolicy, zapewne dla podziękowania Królowi Jmci za wspaniałomyślne przyjęcie, jakiego doznali wychodcy Portugalscy we Francyi.

Austrya.

Wiedeń dnia 26 lutego.

(z Gazety Warszawskiey).

Minister spraw wewnętrznych wysłał wczoray do *Wenecyi* sztafetę z wiadomością, iż N. Cesarz Jmć przychylił się do życzenia Wenetów, i port tameczny *wolnym* ogłosił. Ważny ten środek, który bez wątpienia wzniesie upadłą zamożność *Wenecyi*, i znowu ożywi handel tego niegdyś sławnego i bogatego miasta, ogłoszony tam będzie podczas karnawału i sprawi niewypowiedzianą radość.

Anglia.

Londyn dnia 25 lutego.

(z Gazety Warszawskiey.)

Gazeta *Standard*, która (jak wiadomo) jest przeciwną nadaniu swobód katolikom, umieściła pod napisem: *Ważne wiadomości*, następujący artykuł: „Pośpieszamy z udzieleniem wiadomości, która pokrzepi gorliwość i nadzieję protestantów. Król Jmć, nasz Król protestancki, oświadczył przed 48 godzinami, iż trwa statecznie w myśli, którą był oznaymił Panu *Canning* w czerwcu 1807, przydając: iż, jeśli lud jego zjednoczy się około tronu Monarchy, nie dopuści naymnieyszego zgwałcenia konstytucyi protestanckiey z roku 1688."

Twierdzą, iż rząd spodziewać się może 500 kresek w Izbie Niższey. Ministrowie więc zdają się zupełnie pewnemi, przyjęcia swoich bilów w rzeczoney izbie. Mają oraz nadzieję znaczney większości w izbie wyższey.

Listy z *Dublinu* donoszą, iż katolicy irlandzcy postanowili kupić majętność dla Pana *O'Connela*, dla okazania mu wdzięczności za gorliwość w ich sprawie i razem dla postawienia go w możności poświęcenia się popieraniu teyże sprawy w parlamencie.

— *Dnia 26* —

Wczoray były pokoje u Króla Jmci, w pałacu windsorskim. Monarcha przyjął wiele próśb. Jeneralny audytor miał potém posłuchanie, i przełożył Królowi Jmci akta i wyroki rozmaitych sądów wojennych.

Xiążę *Polignac*, poseł francuzki, naradzał się onegday z Hrabią *Aberdeen* w wydziale spraw zagranicznych.

Pan *Huskisson* i Admirał *Sidney Smith* mieli nadawno czynność z Panem *Murray* w wydziale osad.

— *Dnia 27* —

Podczas ostatniego, lecz jeszcze nieukończonego wyboru członka Parlamentu z *Oxford*, było 126 kresek przeciw Panu *Peel*; dla tego więc przyjaciele jego zaczynają wątpić o jego wybraniu.

Margrabia *Douro*, naystarszy syn Xięcia *Wellingtona*, został obrany członkiem Parlamentu z *Aldborough*, w Hrabstwie *Suffolk*.

Pan *Fitzgerald*, Prezes Izby handlowey, odpowiedział wczora Deputacyi fabrykantów towarów jedwabnych, iż nie jest zamiarem rządu wracać do dawnieyszego prohibicyynego systematu, ani nawet podwyższać cła od wprowadzających się zagranicznych wyrobów jedwabnych. Zapewnił oraz, iż przedsięwzięte będą nayskutecznieysze środki do powściągnienia przemycania.

Donoszą z *Dublinu*, iż kilku zapalonych przeciwników Katolików chciało napaść dom pewnego urzędnika, lecz temu władza mieyscowa przeszkodziła. Policya, chociaż z trudnością, rozproszyła zebrany już tłum ludzi, i herszta wichrzycieli schwytała.

Na *Tamizie* znayduje się okręt, trzymający 183 beczek ładunku, w Ameryce zbudowany, który zabrano w *Sierra-Leone*, z przyczyny handlu niewolnikami. Dla każdego z tych nieszczęśliwych murzynów zostawiono tylko mieysce na 2 stóp i 6 cali. Nie mogli, ani siedzieć, ani stać, a tylko w jedném mieyscu znaydował się otwór na zewnątrz. Tym sposobem 250 nagich murzynów odbywało podróż.

Włochy.

Rzym dnia 19 lutego.

(z Gazety Warszawskiey.)

Onegday przybył tu Król Jmć Bawarski. Jechał przez *Furlo*, i wszędzie droga była okryta śniegiem. Kollegium Kardynałów, które piastuje naywyższą władzę podczas osierocenia Stolicy Apostolskiey, wysłało natychmiast Gubernatora *Rzymu*, Monsignor *Capelletti*, dla powitania wspomnionego Monarchy.

— *Dnia 20* —

Drugą mszę dziewięciodniowych exekwiy, celebrował d. 15 b. m. Kardynał *Galeffi*. Potém odprawiła się trzecia Kongregacya powszechna, na którey Oyca *Lorenzo da Camerata* Kapucyna, obrano spowiednikiem *Conclave*.

Tegoż samego dnia o godzinie wpół do dziewiątey nastąpiło pochowanie zwłok Oyca ś. Mianowani przez niego Kardynałowie zgromadzili się w zakrystyi Watykanu.

Xięża Bazyliki udali się do kaplicy, gdzie stało ciało. Niesiono przed niemi krzyż, szła gwardya szlachecka i szwaycarska, a muzykanci śpiewali *Miserere* niskim żałobnym głosem. Kapelani Bazyliki w komżach zanieśli zwłoki do kaplicy chórowey, którey kraty ze środka były pokryte firankami. Uwiadomieni o tém Kardynałowie, oraz Maggiordomo ś. pałacu Apostolskiego, *del Drago* i Mistrz kamery *Simone*, zgromadziwszy się do teyże kaplicy, zaintonowali *In Paradisum* i t. d. Wówczas Patryarcha Konstantynopolski i Kanonik Bazyliki X. *della Porta* pobłogosławił osobną modlitwą trumnę z drzewa cyprysowego, pokropił święconą wodą i okadził. Muzycy zaintonowali potém antyfonę *Ingrediar* i śpiewali psalm *Quemadmodum desiderat* i t. d. Poczém znowu odśpiewano antyfonę. Tymczasem kilku Xięży włożyło ciało w wielki całun, czerwoną morą podbity, ze złotemi frandzlami. Ciało ubrane było w zupełny ornat Papiezki (biała sutana, czerwona komża, dalmatyka, pallinsz, fanone, rękawice, sandały i tyara ze srebrney lamy). Maggiordomo okrył twarz nieboszczyka białą zasłoną, a Mistrz Kamery rozpostarł na niey podobnież drugą białą zasłonę. Kardynałowie *Cappellari* i *Caprara* pokryli ciało czerwoném suknem. Następnie Maggiordomo położył przy nogach worek czerwony axamitny, zawierający trzy inne woreczki; w jednym z nich znaydowały się medale złote, w drugim srebrne, w trzecim miedziane, mające z jedney strony wizerunek Oyca ś. a

z drugiey wyobrażające nayznamienitsze sprawy jego rządów. Do trumny włożono zwinięty pargamin, na którym spisane były czyny dostoynego zmarłego, a potém Sekretarz Izby Apostolskiey Vicenzo *Petti*, Notaryusz P. pałacu Apostolskiego, i Giovanni *Lorenzini* Kanclerz Kapitolium, spisali i odczytali protokół. Kardynałowie oddali potém trumnę Kanonikom; włożono tę trumnę w inną większą ołowianą, na którey były wyryte herby zmarłego Papieża, imie jego, rok urodzenia, objęcie rządów i śmierć. Opieczętowano ją pieczęciami Kardynała Podkomorzego, Maggiordomo i Kapituły. Drugą tę trumnę włożono nakoniec w trzecią drewnianą i postawiono we framudze, z którey wyniesione zostały kości Papieża *Piusa VII.*

Zrana dnia 16 b. m. odprawiło się trzecie żałobne nabożeństwo przy celebrze Kardynała *Castiglioni*, i odbyła się czwarta Kongregacya, na którey wyznaczono dwóch lekarzy (*Poggioli* i *Valori*) i jednego chirurga (*Bucci*) dla *Conclave*.

Następnego dnia zrana miał Mszą ś. Kardynał *Bertazzoli*, po którey odbyła się piąta Kongregacya.

Na tey Kongregacyi Hrabia *Lützow*, Ambasador nadzwyczayny N. Cesarza Austryackiego przy Stolicy Apostolskiey, wynurzył ś. Kollegium żal swego Monarchy po zgonie *Leona XII*, na co Kardynał *Somaglia* stosownie odpowiedział.

Straż honorowa postawiona została na czas dziewięciodniowych exekwiy przy pałacu Xiążęcia *Chigi*, Marszałka *Conclave*.

Rzym jakby obumarł po zgonie Papieża; ustały wszelkie uroczystości; pozamykano wszystkie biblioteki i kunsztowne zbiory; cudzoziemcy, jeden po drugim opuścili miasto, gdzie ich zjednoczyły rozrywki karnawałowe, chroniąc się przed nagłem osamoceniem w *Neapolu* lub *Florencyi*. Listy z różnych stron tamteyszych okolic donoszą, że pogłoski o wyborze Papieża zaczynają się ustalać. Wprawdzie nie wynikają one z Kollegium Kardynałów, które własném rządzi się zdaniem; wiadomo wszakże, że to zdanie nie raz zgodne było z opinią publiczną. Według skłonności i życzeń wysadzają naprzód imie tego lub owego Kardynała, już *Somaglii* już *Testa Ferrata*. Trudne okoliczności Państwa Papiezkiego, i niemniey zawikłane stosunki Kościoła z szczególnemi rządami, wymagają, żeby mąż z doświadczoną mądrością, poczciwy i umiarkowany, rządził krzyżującemi się sprawami świeckiemi i kościelnemi. W tym względzie, nayczęściey powtarzane jest imie, od wszystkich czczonego Kardynała *Gregori*, Genueńczyka, którego odznacza długoletnie doświadczenie w ważnych sprawach, podróże odbyte w wielu krajach Europy, dokładna i głęboka znajomość polityki Europeyskiey, tudzież cnota i pobożność.

TURCYA.

Stambuł dnia 26 stycznia.

(z Gazety Warszawskiey).

Nagib-Effendi, sprawujący interessa Baszy Egipskiego, udał się ztąd nie dawno do *Alexandryi*, aby imieniem Porty wezwał Pana swego, iżby jak nayprędzey uzbroił 40,000 żołnierzy, i przysłał ich do woyska Sułtana. W tymże celu wyprawiono gońców do Syryi i *Bagdadu*, zgoła do wszystkich Baszów, aby kontyngensa swoje zebrali. Zdaje się, iż Sułtan postanowił nie słuchać żadnych przełożeń, i jak zapewniają, Pan *Jaubert* wyjedzie bez osiągnienia skutku swych zleceń.

Niedawno przybyło tu z Egiptu 3000 maytków, mających służyć na flocie Sułtana, około którey uzbrojenia pracują we dnie i w nocy w tuteyszey zbrojowni, aby na początku kwietnia mogła wyyść pod żagle.

— *Dnia 10 lutego.* —

Izzed Mehmed Basza (były Kapitan Basza i dowódca w *Warnie*), który wkrótce po upadku tey twierdzy, został wyniesiony w październiku roku zeszłego na dostoyność Wielkiego Wezyra, piastując ją ledwo pół czwarta miesiąca, teraz znowu jest oddalony, a znany *Reszyd* Basza, Seraskier Rumelii, na jego mieyscu Wielkim Wezyrem mianowany. Mianowanie to publicznie ogłoszono dnia 31 stycznia; rozeszła się oraz pogłoska, iż do czasu przybycia *Reszyda* Baszy do główney kwatery w *Szumli*, *Halil* Basza ma sprawować urząd Kaimakana (zastępcy), a *Izzet Mehmed* Basza otrzymał rozkaz udania się do *Rodosto*. Gdy zaś złożenie jego z urzędu nie było połączone z oznaką niełaski, bo zatrzymał nawet trzy buńczuki, znak Wezyrostwa, mniemają więc, iż wkrótce będzie miał inne przeznaczenie, i jak się domyślają obeymie dowództwo w Azyi.

W końcu zeszłego miesiąca odebrała Porta od Seraskiera Rumelii, teraźnieyszego Wielkiego Wezyra, wiadomość, iż rozporządzenia jego zatamowały postęp powstańców pod dowództwem Demetrego *Ipsylantego*; iż *Mahmud* Basza i *Omer* Basza w rozmaitych bitwach pobili rozproszone korpusy tych powstańców; iż zniewolili je do ustąpienia z *Liwadyi*, *Petra* i innych mieysc, i że je dosyć daleko ścigali.

Wielki Sułtan z kilku osobami dworu swego, wsiadł dnia 7 b. m. niespodziewanie na kupiony w roku zeszłym statek parowy, i popłynął na nim do morza *di Marmora*. Wypadek ten sprawił tém mocnieysze wrażenie, iż przeszło od wieku żaden z jego poprzedników nie oddalił się tak bardzo od stolicy. Że zaś słychać, iż tylko na 6 dni wzięto żywność, mniemają więc, iż Sułtan do dnia 13 b. m. wróci do stolicy.

ROZMAITE WIADOMOŚCI.

(z Gazety Warszawskiey).

Pan *Philipps*, wspólnik bankiera francuzkiego *Lafitte*, jest exekutorem testamentu zmarłego w *Paryżu* Hrabiego *Bridgewater*, który sekretarzowi swemu miał zapisać rocznego dochodu 25,000 funtow szter. (milion zł. pol.). Opowiadają wiele dziwactw jego. Lubił bardzo psy, i miał o nie nayw iększą troskliwość. Często kilka psów kazał wozić 4rokonnym pojazdem. W miarę jak się sprawowały, karał je lub nagradzał, a nayw iększą nagrodą było, gdy przy stole siedziały przy swoim panu.

Nad brzegiem Hrabstwa *Kent* złapano niedawno wieloryba długiego 60 stop, a od brzucha do grzbietu mającego przeszło stop 16 grubości.

W wigilią Bożego Narodzenia odbyło się w *Malcie* o północy solenne nabożeństwo w tameczym Kościele ś. Jana, który był przepysznie oświecony. Biskup celebrował, zasyłając modły za pomyślność Króla *Angielskiego*, co się pierwszy raz w tym kraju wydarzyło.

Utrzymują, że pewna kompania handlowa Włoska chce pożyczyć rządowi Greckiemu znaczną summę, za co ostatni chcą dać w zastaw grunta w *Morei*.

W *Munich* cały dwór Królewski znaydował się d. 23 z. m. na 3ciey wielkiey maskaradzie, daney w teatrze dworskim, między maskami ukazała się nadzwyczayna osobliwość, to jest *kadryl konno!* Kilkanaście ubranych jeźdźców wjechało na scenę i na wyborne ujeżdżonych koniach wykonali tańce z niezmierną zręcznością.

Xiężna *Karynian*, która, jak wiadomo, przypadkiem spaliła się, zostawiła syna i córkę, którzy przy dworze Króla *Sardyńskiego* są wychowani.

Pozwolono drukować. Z polecenia JW. Litewskiego Wojennego Gubernatora.
Andrzey Bucharski Rzeczywisty Radca Stanu i Kawaler.

w Drukarni Redakcyi.

Wilno dnia 11 marca v. s. 1829 roku.

Kopia rezolucyi Kommissyi dla urządzenia interessów Radziwiłłowskich N a y w y ż s z ą wolą ustanowioney w dacie 7 marca roku 1829 przy N. 14,807 nastałey.

Po wysłuchaniu przedstawienia Zastępcy Prokuratora massy Radziwiłłowskiey, W. Józefa Karczewskiego, w dniu 2 ter. mca podanego i prośby na Imie Monarsze jednoczasowie wniesioney, z dołączeniem oświadczenia na exdywizyą dóbr massy Radziwiłłowskiey podług opinii Komitetu JWW. Ministrów 7 febr. 1828 roku N a y w y ż e y utwierdzoney, tudzież próśb od Kredytorów, a mianowicie przez W. Jana Kottwicza, Adwokata Sądu Gł. Wileńskiego, w imieniu JW. Alexandry Hrabini Branickiey, Damy Orderu ś. Katarzyny większego Krzyża, Mistrzyni Dworu zastawney possesorki dóbr Głębokiego i Zamirza: przez W. Stanisława Kozakiewicza Adwokata Subseliow Wileńskich i Kandydata oboyga praw, w imieniu JWW. Stanisława i Wiktora Jabłońskich, Podkomorzych Powiatu Słuckiego, Wincentego Uzłowskiego Chorążego tegoż Powiatu, Wincentego i Konstancyi Bohdanowiczow Sędziow Granicznych Powiatu Nowogródzkiego, zastawnych possesorow folwarku Borek, Gielewicz i Horodzieja; przez W. Bonifacego Wołodźkę, jako opiekuna nieletnich Petersenow, sukcessorow po zeszłym JW. Janie Petersenie, zastawnych possesorow folwarku Kudzinowicz, przez W. Wincentego Hryniewicza Porucznika b. woysk polskich, w imieniu W. Magdaleny Więckiewiczowey, possesorki zastawney folwarku Sałtanowszczyzny, na dniu 5 tegoż miesiąca marca złożonych, oraz przez W. Dominika Szklennika, Adwokata Sądu Gł. Wileń., w imieniu W. Juliana Wołodźki Sztabs-Rotmistrza woysk Rossyyskich, zastawnego possesora folwarku Buda-Hreska na dniu 6 podaney, i przedstawienia Komitetu Kredytorów dnia tegoż przyniesionego z dowodzeniem, iż Prokuratorya oświadczać exdywizyą, jako niemająca do tego potrzebnego umocowania nie może, i po przeyrzeniu załączonych dowodow, gdy się okazuje, iż *nayprzód* N a y w y ż e y utwierdzoném Komitetu JWW. Ministrów w dniach 10 januaryi i 7 februaryi 1828 roku nastałém, a przy ukazie Rządzącego Senatu dnia 13 kwietnia tegoż roku objawionem postanowieniem zalecono pod punktem *A*: „na termin przez „Opiekę przeznaczony wezwać wszystkich zastaw„nych i wszelkiego tytułu wierzycieli i preten„sorow z tém, ażeby oni przez dobrowolne z O„pieką i między sobą umowy, przystąpili do o„trzymania satysfakcyi nabyciem na dziedzictwo „dóbr Radziwiłłowskich," *pod punktem C.* „Gdy„by i potém Opieka znalazła niemożność korzyst„nego uskutecznienia projektowanych umow do„browolnych, w takim razie celem bezzwłócz„nego umorzenia długow prywatnych massy u„mocnić ją do oświadczenia w Guberniach Litew„skich exdywizyi, dla podziału między kredyto„rami dóbr nieruchomych" *pod punktem H*: „we„spół z oświadczeniem przez Opiekę exdywizyi, „Kommissya Radziwiłłowska wezmie w wiedzę „swoję wszystkie dobra, pod exdywizyą podcho„dzące, i do jey ukończenia, za pośrednictwem „Prokuratoryi od Opieki ustanowioney i za wia„domością Wierzycieli, będzie zbierała dochody „z dóbr takowych, zresztą rozumie się samo przez „się, iż pod to prawidło niepodchodzą dobra z „pod exdywizyi wyjęte pod literą *D* oznaczone, „to jest: 1) prawem Ordynacyi Xięciu Antonie„mu Radziwiłłowi przynależne. 2) zostające pod „załogiem i sekwestrem za dług Skarbowy. 3) Do„bra, jakie przez Xięcia Dominika Radziwiłła od„dane zostały w posiadłość dożywotnią matki „Xiężniczki Stefanii Radziwiłłówny, równie i „innym osobom dobra, na mocy praw dożywot„nich posiadającym, oraz na mocy Ukazu z dnia „17 kwietnia 1818 roku, już wyprzedane." *Powtóre*, skutkiem takowego postanowienia Prokuratorya massy Radziwiłłowskiey, na rozpoczęcie układow z Wierzycielami wszelkiego tytułu w imieniu opieki przeznaczywszy dzień 15 grudnia upłynionego 1828 roku, na termin takowy tychże Wierzycieli przez gazety wezwała, a następnie toż wezwanie w dniu 6 stycznia ter. roku z zadeklarowaniem czasu na ten przedmiot po dzień 1 marca ponowiła. *Potrzecie*, Opieka JW. Hrabiney Wittgenszteyn, czyniąc ku temu potrzebne ze strony swojey rozporządzenia w poleceniu dnia $\frac{19}{31}$ grudnia za N. 285, Prokuratoryi daném, wyraziła *w punkcie* 1: „iżby odtąd we „wszystkich swoich czynnościach Prokuratorya „odnosiła się wprost do JW. Hrabiego Wittgen„szteyna, w okolicznościach zaś, gdzie współdzia„łanie dalszych Opiekunów okaże się bydź po„trzebnem, sam Hrabia kommunikować się z ni„mi będzie," *w punkcie* 2: „iż jeśliby niechęć „lub ociąganie się wierzycieli miały bydź przy„czyną bezskuteczności żądanych ze strony mas„sy układow, lub mało objawiającego onych po„stępu, w takim razie Prokuratorya massy wey„dzie do Sądu Kommissyi z przedstawieniem o„świadczającém exdywizyą na zasadach i regu„łach decyzyą Komitetu Ministrów dnia 7 fe„bruaryi Naymiłościwiey zatwierdzoną przepi„sanych; krok ten wszakże ostateczny, nie ina„czey przez Prokuratoryą massy uczyniony bę„dzie, jak za wyraźném daném jey w tey mierze „przez Hrabiego Wittgenszteyna zaleceniem." *Po czwarte* oprócz jeneralney plenipotencyi oboyga Hrabiow Wittgenszteynów do działania we wszelkich wypadkach i interessach massy tyczących się 1828 9bra 27 w Izbie Cywilney Sądu Głównego St. Petersburgskiego, na osobę W. Antoniego Kożuchowskiego sporządzoney, oraz osobnego pisma samego Hrabiego Wittgenszteyna dnia 16 febr. roku ter. datowanego, nadaną uprzednią W. Kożuchowskiemu władzę utwierdzającego; nadto tenże JW. Hrabia Witgenszteyn w poleceniu dnia 20 febr. ter. roku Jeneralney Prokuratoryi massy Radziwiłłowskiey danem wyraził: zważaiąc, iż zagajone z Wierzycielami massy Radziwiłłowskiey układy nieodpowiadają zamierzonemu celowi przez Naywyższy Ukaz z dnia 7 februaryi 1828 roku, a tém samém ogłoszenie Taxy i Exdywizyi wieczystey nieuchronném czynią, z mocy sobie służącey w myśl postanowienia Opieki z dnia $\frac{19}{31}$ grudnia 1828 roku N. 285 poleca Prokuratoryi takową Taxę i Exdywizyą wieczystą na prawidłach w Ukazie wskazanych natychmiast ogłosić i o tém wszystkich

Członków Opieki zawiadomić. *Popiąte* Jeneralny Pełnomocnik JWW. Hrabiów Witgensztejnów W. Antoni Kożuchowski, pismem dnia 2 praesentium za N. 97 Jeneralney Prokuratoryi, oświadczyć Exdywizyą i o tém Kommissyi przedstawić polecił. Skutkiem czego Zastępca Jeneralnego Prokuratora W. Józef Karczewski toż oświadczenie pod datą dnia 2 praesentium sporządziwszy, takowe przy przedstawieniu teyże daty za N. 164 Sądowi Kommissyi złożył, oraz przyjęcia do akt i zaskutecznienia prośb temże przedstawieniem objętych, prosił, a tak z rzeczy powyżey opisaney okazuje się: 1) Iż warunki postanowieniem Komitetu JWW. Ministrów 1828 februaryi 7 nastałém objęte, których wykonanie poprzedzać było powinno deklaracyą Exdywizyi, a w skutku tego i zajęcie dóbr teyże Exdywizyi uległych, w wiedzę Sądową, nie zostały bez należytego wypełnienia; albowiem Opieka stosownie do punktu *A* rzeczonego postanowienia na termin przez się oznaczony 15 grudnia 1828 r. ogłoszeniem przez Gazety do wiadomości stron insteressowanych podaném, wezwała wszystkich zastawnych i wszelkiego tytułu Wierzycieli i Pretensorów, ażeby oni przez dobrowolne z Opieką i między sobą umowy, przystąpili do otrzymania satysfakcyi nabyciem na dziedzictwo dóbr Radziwiłłowskich, a następnie pismem Jeneralney Prokuratoryi 1828, grudnia $\frac{1}{1}\frac{0}{1}$ za N. 285 daném, przelewając naosobę JW.Hrabiego Wittgensztejna moc wszelkiego w imieniu jey wrzeczy następnych z Wierzycielami układow działania; stosownie do Naywyższych Ukazow praw i przepisow, Prokuratoryą we wszelkich jey czynnościach odnosić się wprost do JW. Hrabiego Wittgensztejna obowiązała, a w razie jeśliby niechęć lub ociąganie się Wierzycieli, miały bydź przyczyną bezskuteczności żądanych ze strony massy układow, lub mało obiecującego onych postępu; weyść do sądu Kommissyi z przedstawieniem o Exdywizyą na zasadach, decyzyą Komitetu JWW. Ministrów przepisanych, nie inaczey wszakże, jak za wyraźném w tey mierze JW. Hrabiego Wittgensztejna zaleceniem, Jeneralney Prokuratoryi poleciła. 2. Lubo Komitet wierzycieli, i samiż niektórzy kredytorowie w podanych do Sądu pismach donoszą: iż w traktowaniu układow tyle i tak ważnych ze strony Plenipotenta JWW. Hrabiów Wittgensztejnów napotkali trudności, że takowe układy przez żaden sposob do końca doprowadzone bydź nie mogły, i to za powod do zatrzymania Exdywizyi i dalszych skutków decyzyi Komitetu JWW. Ministrów stawią. Gdy jednak tąż decyzyą pod punktem *C.* Jeśliby Opieka znalazła niemożność korzystnego uskutecznienia projektowanych umów dobrowolnych, tęż Opiekę do oświadczenia Exdywizyi umocowano, takowe zatém oświadczenie bezpośrednio od opinii sameyże Opieki zależąc, niewymaga uprzedniego i osobnego ze strony Sądu o obiawionych w traktowaniu trudnościach decydowania. 3. Do przedsięwzięcia nineyszego kroku wedle wyrazow pisma Opieki 1828, grudnia $\frac{1}{1}\frac{0}{1}$ Prokuratoryi danego, JW.Hrabia Wittgensztejn jako mąż właścicielki massy i współ-opiekun, otrzymawszy od Opieki dostateczne i niezaprzeczone upoważnienie, przy jednoczasowém w tey mierze Prokuratoryi daném poruczeniu, mocy oświadczenia Exdywizyi i dopomnienia się dalszych skutkow Naywyżey utwierdzonego Komitetu JWW. Ministrów postanowienia, zaprzeczoney sobie mieć nie może, owszem z osoby swey i w osobach Członków Opieki prawnie działać, jest mocen. 4) Przez wyraźne polecenie oświadczenia exdywizyi od JW. Hrabi Wittgensztejna dnia 20 lutego t. r. Prokuratoryi dane, jak się stało zadość zastrzeżeniu w punkcie drugim pisma Opieki do teyże Prokuratoryi 1828 grudnia $\frac{1}{1}\frac{0}{1}$ danego uczynionemu, tak toż JW. Hrabi Wittgensztejna polecenie oznaczając zdanie i wolą Opieki, dostateczném do oświadczenia Exdywizyi jest umocowaniem, i chociaż przeciw onemu ze względu nieformalności, i dalszych wnioskow ze strony Komitetu i samych Wierzycieli przedstawiono rozmaite zarzuty, lecz gdy Naywyżey potwierdzonym Komitetu JWW. Ministrów postanowieniem, do oświadczenia exdywizyi, potrzebując tylko deklarowania się Opieki, w jakiey ono formie ma bydź objawione, nie przepisano. Gdy toż za upoważnieniem Opieki JW. Hrabiego Wittgensztejna deklarowanie się jest wyraźne i niewątpliwe, a zarzut uchybienia formalności wypełnienia Naywyższey woli postanowieniu Komitetu JWW. Ministrów objawioney zwlekać i zatrzymywać nie może. Dla tego Sąd Kommissyi postanawia: *naprzód* stosownie do Naywyżey utwierdzonego pod dattą 7 febr. 1828 r. postanowienia Komitetu JWW. Ministrów wniesione exdywizyi oświadczenie na zasadach tegoż postanowienia i na dobra w niém wyszczególnione przyjąć i do akt wprowadzić zalecić, oraz ogłoszenia onego przez Gazety dozwolić. *Powtóre*, lubo rzeczonym postanowieniem pod punktem *H.* wespół z oświadczeniem przez Opiekę exdywizyi wziąć w wiedzę swoją wszystkie dobra pod exdywizyą podchodzące, Kommissyi poruczono; gdy jednak Prokuratorya w punkcie 1szym przedstawienia swojego, przez wzgląd na termina kontraktowe i na niedogodności, któreby z niedotrzymania tych terminow dla wierzycieli zastawnych wyniknąć mogły, prosi, ażeby rozpoczęcie nadał rachunkow z dóbr pod exdywizyą podpadających przywiązać do terminow w opisach wyrażonych, to jest: w dobrach Wileńskiey, Mińskiey i części Grodzieńskiey Gubernii od ś. Jerzego, a w powiecie Brzeskim i obwodzie Białostockim od śgo Jana teraźn. roku; *w punkcie zaś drugim* tąż Prokuratorya żąda zostawienia jeszcze na rok jeden w dzierżawie tych wierzycieli zastawnych, których termina kontraktowe są oznaczone w prawach o ś. Jerzym, pod warunkiem wnoszenia przez ten jeden rok tych tylko całkowitych dochodow, które przy obrachowaniu addytamentow wykazane były, *i nakoniec w punkcie trzecim*, aby Sąd uczynił rozporządzenie względem zastaw tych wierzycieli, którzyby wniesienia gotowizną rzeczonych intrat odmówili, a mianowicie, iżby przez nich posiadane majątki massy, wolno było komu innemu na tychże kontraktach wydzierżawić. Gdy takowe żądania przy zastosowaniu się, o ile na teraz można, do Naywyższych rozporządzeń, obok ubezpieczenia dochodow z dóbr exdywizyi uległych, łączą dogodność dla wierzycieli i jako skutek woli Opieki są doniesione, przeto rozpoczęcie nadal rachunkow z tychże dobr do terminow kontraktowych, jakie dla kogo w opisach zastawnych są oznaczone, przywiązać, oraz zawierać z kredytorami zastawnemi na rok jeden następny układy o zostawienie ich przy posessyi

roczney, nie inaczey, jak za upewnieniem odpowiedniey należney opłaty, a dobra posiadane przez tych wierzycieli, którzy do takowego układu nie przystąpią, na następujących dopiero kontraktach komu innemu wydzierżawić Prokuratoryi massy dozwolić, z tém jednakże ostrzeżeniem: iż takie umowy nie wprzód nabędą mocy i otrzymają exekucyą, aż w Sądzie Kommissyi złożone i potwierdzone zostaną i że takowe z dóbr namienionych dochody, nie inaczey jak wedle punktu *h* postanowienia Komitetu JWW. Ministrów pod wiedzą i dyspozycyą Sądu Kommissyi za wiadomością kredytorów bezpośrednio wnaszane będą. Że nakoniec dobra, z których possesorowie zastawni, nie wniosą do Kommissyi wyrachowanych i należnych dochodow, od terminow kontraktowych umowami oznaczonych, w roku teraźnieyszym nadchodzących, odięte im zostaną: *Potrzecie*. Gdy ku wypełnieniu dalszych prawideł postanowienia Komitetu JWW. Ministrow potrzebne od Prokuratoryi tabelle i wiadomości, dobra, oraz ich naturę, i addytamentowe osobnemu przeznaczeniu podległe opłaty, wykazujące, złożone nie są, przeto do przedstawienia onych Sądowi, wraz po odbytych mińskich i nowogródzkich kontraktach, Prokuratoryą zobowiązać, i do uskutecznienia tego wykonania dalszych postanowienia Komitetu JWW. Ministrów prawideł, oraz rozwiązania szczególnych Komitetu wierzycielskiego i samych kredytorow żądań, niemniey uczynienia stosownego w tém rozporządzenia zamieścić i o tém przez Gazetę Kuryera Litewskiego Stronom interessowanym dać wiedzieć — *Nakoniec*, gdy dobra prawami dożywotniemi zawiedzione, powodem zostawania wżyciu dożywotnikow, a ztąd exekwujący się przez nich dożywotniey possesyi od zaięcia pod Exdywizyą, i w wiedzę Kommissyi wyłączone zostały; a jako po ustałym życiu JO. Teofili zGraffow Morawskich Xiężney Dominikowey Radziwiłłowey, rozwiedzioney Jenerałowey Czerniszeff, te, które były w jey posiadaniu, będąc przez uwolnienie od dożywocia oswobodzone, i do Rządu dóbr zpod Exdywizyi wyłączonych nie należąc, lubo zajęcia w wiedzę Sądową i pod Exdywizyą niewątpliwie podlegają; gdy jednak ku temu Sąd ninieyszy niema szczególnego Wyższey Władzy upoważnienia; przeto o tém, gdzie należy raportem przedstawić i o ninieyszym postanowieniu Prokuratoryi Massy Radziwiłłowskiey i Komitetowi Kredytorow oraz stronom objawić (w protokule podpisali) Antoni Łappa Kommissarz Prezydujący. Mikołay Abramowicz. Eustachy Zabiełło. Jerzy Zajączkowski. Jan Sylwestrowicz Kommissarze.

Za zgodność z protokułem,
Ludwik Czernichowski Sekretarz.

W początkach objęcia massy Radziwiłłowskiey w zawiadywanie Opieki, jakkolwiek taż massa przewyższała wartością swoją wszelkie jey długi, te jednak dla samego ich ogromu nie mogły bydź zniesione przez wypłatę ich gotowemi pieniędzmi. Nie było innego środka zadość uczynienia wierzycielom, jak albo przez urzędową taxę dóbr i rozdzielenie ich między wierzycieli lub przez dobrowolną tychże dóbr wyprzedaż. Gdy dla mnogości processow w owym czasie ciążących na massie, koley exdywizyi daleką zaspokojenia wierzycieli ukazywała drogę, a szczęśliwa i umiejętna wyprzedaż dóbr zadość czyniła celowi; Opieka przeto wziąwszy za powód, że w postępie czasu ciągle rosnące procenta od summ ręcznych, a opłacane w przewyższającym stosunku od summ zastawnych, postawią massę, acz dostateczną, w stanie jey zachwianym; dla zapobieżenia tedy pomnażaniu się długow przez rosnące procenta i wydobycia istotnych dochodow i szacunku zasłanianych przez zastawnych wierzycieli, uprosiła u Tronu pozwolenia przedaży dóbr na dziedzictwo w czasie małoletności dziedziczki Stefanii z Xiążąt Radziwiłłow teraźnieyszey Hrabiny Wittgenstein. Zastawni wierzyciele, którzy w każdém zdarzeniu pierwszą przed innemi pretensorami z praw należną dla siebie wywodzą satysfakcyą, mieli otworzoną sposobność pierwsi ją też otrzymać. Wszakże postępowanie ich naymniey odpowiedziało powziętym nadziejom. Pretensorowie massy w znaczney liczbie przez nabycia pozbawili massę dóbr swobodnych, a zastawni wierzyciele pobierając dochody znacznie przewyższające prawne procenta i na swój obracając pożytek, czyniąc oraz szacunek istotny dóbr przez siebie dzierżanych dla ogółu wierzycieli bezkorzystnym, przez nieprzystąpienie do nabycia dóbr, stawili już Massę u kressu, pozbawioną wszelkiey możności zadość uczynienia wierzycielom swoim i opłacenia długu skarbowego. Postrzegłszy Opieka, że tak korzystny dla obiedwóch stron środek przez winę wierzycieli zastawnych chybionym został, przedstawiła do Tronu niezbędną konieczność ogłoszenia na Massie Radziwiłłowskiey wieczystey dóbr Exdywizyi w Cesarstwie Rossyyskiem, a konkursu w Królestwie Polskiem. Na to miała szczęście otrzymać Naymiłościwsze zezwolenie w Ukazie dnia 7 lutego 1828 r. Dobrotliwy MONARCHA w troskliwości swojey o dobro stron obiedwóch, dla zapewnienia wzajemnych dogodności gospodarskich, do których Sąd w wyrokach swoich niemógłby się wszędzie stosować, raczył dozwolić, aby uskutecznienie Exdywizyi poprzedziły układy dobrowolne, o wyprzedaż nie tylko dóbr pod zastawą będących, ale nadto poźnieyszym Ukazem przychylić się do wyprzedaży dóbr zajętych hypoteką długu skarbowego. Stosownie zatém do tey Naywyższey woli i Dobrotliwych MONARSZYCH zamiarów Opieka JW. Stefanii z XX. Radziwiłłow Hrabiney Wittgenstein determinowawszy dzień 15 grudnia roku zeszłego za pośrednictwem Sądu Prześwietney Kommissyi w awizacyach publicznych przez gazetę trzykrotnie z dnia 15 września ogłoszonych, wezwała na ten termin dzierżawców zastawnych dóbr Massy i wszelkiego innego rodzaju wierzycieli: aby przez dobrowolne z Opieką i między sobą układy, do wzięcia satysfakcyi w nabyciu dóbr przystąpili. Prokuratorya widziała się bydź zmuszoną ponowić tę awizacyą na dniu 6 stycznia r. t. Lecz gdy wierzyciele w małey liczbie należności swoich do Wilna przybywszy, *żadnych wprzódy między sobą niemając umów*, mimo wyraźnego warunku w Ukazie Naywyższym pod literą A położonego, przychodząc traktować poosóbno, bez ogólnego zebrania się, bez poprzedniczego porozumienia się, bez zastanowienia się nad własném i Massy położeniem, a nawet wierzyciele zastawni stawiąc za zawadę tak wzajemnie sobie, jak

)*(

wierzycielom ręcznym zastawy swoje, gdy Massa dóbr wolnych prawie nie posiada, strudnili wszelkie umowy, mogące w myśl punktu C wyż rzeczonego Ukazu przez *korzystne układy* upoważnić Opiekę do oddalenia wieczystey taxy i Exdywizyi. Owszem przez zapisane w Aktach Sądu Kommissyi Oświadczenia dowiedli, że przybywali koleyno jedynie dla dopełnienia formalności, którą, rokowali sobie, zasłonić dobra będące w ich dzierżeniu od zajęcia na mocy Ukazu w wiedzę Kommissyi, tudzież zapewnić nadal dla siebie dochody od lat tylu pobierane, z wielkim uszczerbkiem Massy i wierzycieli ręcznych. Gdy więc znikło wszelkie podobieństwo dostąpienia pożądanych korzyści z dobrowolnych układow i uniknienia Exdywizyi, a dalsze jey odłożenie zagraża bezpieczeństwu tak długu Skarbowego, jakoteż wierzycieli prywatnych, Prokuratorya zatém, otrzymawszy stosowne w imieniu Opieki polecenie, oświadczeniem ninieyszém taxę i Exdywizyą wieczystą, dla sprawiedliwych i prawnych Massy wierzycielów, na zasadach opinii Komitetu PP. Ministrów Naywyżey dnia 7 lutego 1828 r. potwierdzoney, uroczyście oświadcza, a co do ogłoszenia konkursu w Królestwie Polskiem, jeżeli Opieka uzna potrzebę korzystania z pozwolenia sobie w tey mierze danego, natenczas nieomieszka o tém w poźnieyszym czasie wnieść do Sądu Prześwietney Kommissyi swoich żądań. Kiedy jednak otworzyła się nadzieja, że po ogłoszeniu Exdywizyi dadzą się uprzątnąć zawady, które dotąd naymocniey bieg układow dobrowolnych tamowały, kiedy niektórzy wierzyciele w wielokrotnych odezwach do pełnomocnika JJWW. Hrabiów Wittgensteyn, oświadczyli życzenie i gotowość przystąpienia do środkow, mogących oddalić doprowadzenie do skutku Exdywizyi; przeto Opieka uczyniła w tym celu wszelkie będące w jey mocy ułatwienia. Prokuratorya w osobném przedstawieniu do Sądu Prześwietney Kommissyi prosiła o ich wykonanie, a pełnomocnik wszedł do Kommitetu wierzycieli ze stosowném w tey rzeczy wniesieniem. Dat w Wilnie roku 1829 mca marca dnia drugiego. Pełniący obowiązki Jeneralnego Prokuratora Józef Karczewski.

Roku 1829 miesiąca marca 7 dnia. Skutkiem rezolucyi Sądu Kommissyi na interessa Radziwiłłowskie Naywyższą wolą w mieście Wilnie ustanowionego, dnia dzisieyszego, na podaną przez W. Józefa Karczewskiego, pełniącego obowiązek Jeneralnego Prokuratora Massy prośbę, pod N. 14807 nastałey, takowe Oświadczenie ad Acta Sądu pomienioney Kommissyi wpisane zostało. Przyjąłem i że jest w aktach świadczę.

Michał Kotłubay aktowy Sądu Kommissyi Regent.

DODATEK DO GAZETY KURYERA LITEWSKIEGO N. 30.

Wilno dnia 11 Marca v. s. 1829 roku.

1 Rząd CESARSKIEGO Uniwersytetu Wileńskiego podaje do publiczney wiadomości, że na ostatnim terminie licytacyi, odbytym w dniu 9 b. marca, dla oddania na czynsz wieczny folwarkow Puzyryszek, Rubionki i Dowgirdziszek, postąpiono za folwark pierwszy rub. sr. 743, za drugi rub. sr. 550, do folwarku zaś Dowgierdziszek, z którego wyciągnięta intrata wynosi rub. sr. 714 kop. 35, nieznaleźli się kontrahenci. Naznaczono przeto jeszcze jeden przetarg, który się odbędzie w dniu 16 b. m. marca; wzywa chcących należeć do licytacyi, aby się stawili w oznaczonym dniu w Kancellaryi Uniwersytetu z ewikcyami na folwarki Puzyryszki i Dowgierdziszki odpowiedniemi trzeciey części summy szacunkowey, to jest: na pierwszy rub. sr. 4500 a na drugi rub. sr. 4,200, na folwark zaś Rubionkę z ewikcyą równą trzyletniemu dochodowi, to jest rub. sr. 1650. Ewikcya ta może być składaną w duszach oswobodności przez Sąd Główny poświadczonych, w biletach bankowych lub też w gotowych pieniądzach. Roku 1829 marca 10 dnia.

Sekretarz Felix Mierzejewski.

W Magistracie miasta Wilna odbywać się będą w teraźnieyszym miesiącu marcu publiczne licytacye na oddanie z datty 23 następującego mca apryla w jednoroczną arędowną dzierżawę domow w wiedzy tego Magistratu zostających, a mianowicie: w dniach 14, 15 i 18 domu Exdywizorskiego Stanisława Dawszkiewicza na Zarzeczu pod N. 557; w dniach 19, 20 i 21 domu Tadeusza Winnickiego, przy ulicy Sto Stefańskiey pod N. 1225 i w dniach 22, 26 i 27 tegoż mca marca domu Star. Szmóyły Landy przy ulicy Niemieckiey pod N. 379 położonych. Ktoby zatém życzył takowe domy wziąść w dzierżawę, zechce w oznaczonych terminach jawić się do Magistratu Wileńskiego, gdzie poinformować się można każdego czasu i o warunkach do takowych licytacyy posługiwać mających. Roku 1829 miesiąca marca 5 dnia.

Marcin Straus Burmistrz.

Magistrat Miasta Wilna, ze skutkow postanowienia w dniu dzisieyszym za ukazem Sądu Głównego Wileń. 2go Wremiennego Departamentu nastałego, wydaje niniejszą awizacyą w tém: iż w terminach 1szym dnia 14, 2gim dnia 15 i 3cim dnia 16 uskuteczniać się będzie w sali Sądowey niniejszego Magistratu publiczna licytacya, na wyprzedaż wiecznością kamienicy zmarłego Burmistrza Minkiewicza na ulicy Sawicz pod N. 54 sytuowaney, na przypadek zaś niewyprzedania oney wiecznością, taż kamienica w terminach 1szym dnia 18, 2gim dnia 20 i 3cim dnia 21 bieżącego miesiąca marca na lat trzy zostanie w arędę wypuszczona, o czém aby Ichmość ambienci byli świadomi i do takowych licytacyow przystępowali; Magistrat ogłasza. 1829 marca 2 dnia.

Adam Goławski P. Burmistrz.

---

1 Sąd Ziem. Ptu Wileń. w konkursowey sprawie obywateli Chodasewiczów i b. Kowień. Exaktora Marcina Sobolewskiego, po domierzoney dekretem 1826 r. maja 22 ferowanym, dla kredytorów rekognicyi, usatysfakcyonowania tychże kredytorów odłożył do terminu wyprzedania przez licytacyą domow Chodasewiczowskich i Sobolewskiego w mieście Wilnie exystencyą mających; lecz gdy mimo licznie naznaczonych terminow, pomieniona wyprzedaż z racyi niejawienia się kontrahentow dotąd nie nastąpiła, a w massie funduszu Exaktora Sobolewskiego naydają się z intrat domu gotowe pieniądze, summy kapitalne na debitorach wskazane, oraz stała intrata ze schedy, w domu Żyda Abrama Szlazberga, i dla tego Sąd Ziem. postanowił dla kredytorów Marcina Sobolewskiego oprócz domu z obecnych funduszow w miarę onych wystarczenia uczynić satysfakcyą, aby więc wszyscy ciż kredytorowie na termin przywołania sprawy: to jest na dzień 20 idącego mca marca 1829 r. pretensye zrealizowane objawiając, podług warunku dekretu rekognicyynego prawo do pierwszeństwa satysfakcyi udowodniali, pod skutkami ammissyi zastrzega.

Sędzia Aloizy Malecki.

---

1 Dziedziczki trzech sched fundum Wieyki, sądzonych z Exdywizyi w Pcie Wiłkom. parafii Hucianskiey, mają zaszczyt oświadczyć, iż ktoby życzył takowe schedy nabydź z zabudowaniem dwornym, z gruntami, łąkami, lasami i ludnością osiadłą, dziedziczną i odpowiednią tym schedom; po obszernieyszą wiadomość i traktowanie o te schedy na dziedzictwo, uda się do W. Wincentego Daukszy b. Sekr. Sądu Gł. Gran. w domie Hana na Zamkowey ulicy w Wilnie.

Wolno drukować Policmeyster Chrząstowski.

---

2 Stosownie do zaleceń Wyższey Zwierzchności, domy w mieście Wilnie położone, zostające za rozmaitą należność skarbową pod zawiadywaniem Opieki Szlacheckiey Powiatu Wileńskiego, będą się oddawać przez publiczną licytacyą w arędę na sessyach poobiednich w sali Sądu Ziem. Wileńskiego w dniach 20, 21 i 22 idącego mca marca; życzący mieć w arędzie takowe domy raczą w czasie i mieyscu oznaczoném na sessyach Opieki znaydować się, gdzie i o warunkach kontraktów powezmą wiadomość. Domy te są następujące: Jenerałowey Vietinghoff, Radcy Stanu Reszki, Assesora Sądu Gł. de Sztrunka, część domu Assesora Sądu Gł. Morawskiego, Półkownika Zienkowicza, Półkownika Andrejewa, Dworzanina Korwela, doktora Klukowskiego, Starościny Zabłockiey, Kapitana i Assesora Jodziewiczow (z rzeczy pretensyi Brzozowskich), Porucznika Wiszniewskiego z karczmą Szyszkinia zwaną, Regenta Nowickiego, obywatela Zafatego i część domu obywatelki Koczykowey, 1829 r. marca 6 dnia.

Zastępujący Marszałka Ptu Wileń. Prezydent Ziemski i Kawaler (podpisano) Gasper Hornowski.

Za zgodność Siemaszko Sekretarz.

1 Abram Joselowicz Kuksys wypuścił na loteryą różne fanty w cenie rubli sr. 1373, bilet jeden po rubli sr. 1, z jakowych biletów gdy prawie trzy części już rozdane zostały, a w tym tenże Abram Joselowicz Kuksys po krótkiey chorobie odumarł, przeto takową loteryą zaymować się będzie jego rodzony brat Icko Joselowicz Kuksys, przez którego reszta biletów rozdawane będzie; po rozdaniu więc biletów loterya ciągnięta będzie w następnym mcu aprylu 28 dnia w domu X. Prałata Pusłowskiego w traktyerze JP. Pawłowskiego na ulicy Zamkowey pod N. 154, aby więc którzy za brane bilety na tę loteryą dotąd nie opłacili, raczyli wnosić na dzień 21 tegoż mca do wyż wspomnionego Icki Joselowicza Kuksys lub do rozdających bilety, którzy są w prawie podpisywania na drugiey stronie onych, jako to: Menas Morgulis i Gdal Chones, a także zaymujący się teraz roznoszeniem biletów Abram Finkels; ktoby takowe rzeczy wypuszczone na loteryą, życzył sobie widzieć, znaydzie one u W. Józefa Bohdziewicza na Sawicz ulicy mieszkającego we własnym domu, jako u niego zlokowane za rewersem w Policyi danym. Marca 6 d. 1829 r. Icka Joszelowicz Kuszesz Gdalia Ickowicz Chanas. Wolno drukować Policmeyster Chrząstowski.

---

2 Kommissya Sądowa Imiennym JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI na dniu 18 julii 1821 r. wypadłym Ukazem, do dzieł i długów JW. Konstancyi z Xiążąt Lubomirskich Hrabiny Rzewuskiey H. P. U. oddzielnie ustanowiona, skuteczniąc przepis tegoż Ukazu w punkcie 21 zakreślony, ma za powinność do publiczney podać wiadomości, że w roku zeszłym 1828 spraw likwidacyinych do regestru Sądowego weszłych w liczbie 82 osądziła; rozkazy tak JEGO IMPERATORSKIEY WYSOKOSCI WIELKIEGO XIĘCIA CESARZEWICZA jako też Rządzącego Senatu na podawane od różnych osób w sprawach likwidacyynych do tegoż Rządzącego Senatu prośby objaśnienia wymagające spełnienia zaskuteczniła, niemniey prośby stron, rapporta Administratorów, kommunikacye juryzdykcyów w nastolne regestra zapisane, i numerów 637 składające zrezolwowała, czego dowodem są posyłane do JEGO IMPERATORSKIEY WYSOKOSCI miesięczne wiadomości, zgoła całąby likwidacyą długów wierzycieli i pretensorów, dotąd ukończyć mogła, gdyby z pomiędzy tych przeszło 20 zkomportowanych dokumentów objawione długi i pretensye do regestru Sądowego prawnym porządkiem dla rozpatrzenia i osądzenia wpisali, i do Kommissyi przynieśli. Działo się w mieście Ptowym Starym Konstantynowie na sessyi Sądowey. D. 20 febr. 1829 roku.

Zastępujący Prezesa Członek Kommissyi Wincenty Jezierski.

Członek Kommissyi i Kawaler Mikołay Popowski.

Członek Kommissyi Adam Siedliski.

Zastępca Członka Kommissyi Ignacy Kotkowski.

Zastępca Członka Wincenty Szyrma.

Zastępca Członka Kommissyi Józef Rutkowski.

Zastępca Członka Kommissyi Antoni Turowski.

2. Raymund Chodźko Prezydent Ziemski Oszmiański i Kawaler, Antoni Kociełł Sędzia Ziemski Zawileyski i Kawaler, Maciey Kurkowski Pisarz Grodzki Zawileyski

Oznaymujemy tym naszym obwieszczonym Listem, iż stosownie do dwóch Remiss Sądu Głównego Lit. Wileńskiego 2go Departamentu, jedney w roku 1828 miesiąca januarii 31 dnia, i drugiey tegoż 1828 miesiąca 8bra 20 dnia zapadłych, Sąd Taxatorsko-Exdywizorski na usatysfakcyonowanie wierzycieli Ur. Onufrego Eytmina Sędziego b. Grodzkiego ptu Trockiego przeznaczających, za niedziel cztéry od daty podania ninieyszego Obwieszczenia do majątku Barbaryszek w powiecie Trockim położonego pod Konkurs oddanego zjedziemy, i czynność przyporuczoną, kontynuować prawnym porządkiem będziemy, o tém przez ninieysze Obwieszczenie strony interessowane zawiadamiamy.

Roku 1829 miesiąca februarii 28 dnia, Woźny świadczę iż kopie tego Obwieszczenia z autentykiem zgodne od JWW. Raymuda Chodźki Prezydenta Ziemskiego Oszmiańskiego i Kawalera, Antoniego Kociełła Sędziego Ziemskiego Zawileyskiego i Kawalera, Macieja Kurkowskiego Pisarza Grodzkiego Zawileyskiego. *Jedną* WJPanu Onufremu Eytminowi Sędziemu b. Grodzkiemu ptu Trockiego i *drugą* WW. JPP. Stanisławowi Sędziemu Graniczn. Ptu Trockiego, Adryanowi i Tadeuszowi braciom, Racheli, Olimpii i Maryannie siostrom Eytminom sukcessorom zeszłey Heleny Eytminowey, oczywisto w majętności Barbaryszkach w powiecie Trockim. *Trzecią*: W. JPanu Wawrzyńcowi Pudkamerowi Sędziemu. *Czwartą*: W. Franciszkowi Kozakiewiczowi. *Piątą*: W. JPanu Stanisławowi Sidorowiczowi Adwokatowi Sądu Głnego Wileńskiego, oczywisto wręce w mieście Wilnie podałem, i o zjeździe za cztery niedziele od daty podania niniey szego Obwieszczenia Sądu Taxatorsko Exdywizorskiego zawiadomiłem, oraz dla wiadomości stron interessowanych w Gazecie Kuryera Litewskiego zamieściłem.

Jan Kisiel Wozny Ptu Wileńskiego.

Roku 1829 februaryi dwódziestego osmego dnia, w mieyscu Aktów Ziemskich Ptu Trockiego znaydując się osobiście woźny w górze wyrażony Relacyą podania takowego Obwieszczenia zeznał. Przyjąłem i o wpisaniu do xiąg świadczę.

Ziemski Trocki v. Rejent Wiktory Szachno.

Roku 1829 mca marca pierwszego dnia przed Aktami Ziem. Ptu Wileńskiego stawając osobiście woźny Ptu Wileńskiego Jan Kisiel Relacyą podanego Obwieszczenia zeznał i w Protokule Woźnieńskim własnoręcznie rozpisał się.

Jest w aktach świadczę

Regent M. Talat.

---

2. Wypuszczają się w arędę lub zastaw folwarki należące do dziedzictwa JW. Marszałka Łappy następne: 1mo) Bojarele w Pcie Zawileyskim nad rzeką Zeymiano położony, od miasta Wilna o mil 7 odległy i 2do) folwark Wiktorynow w Pcie Wileń. położony o półtory mili od Wilna odległy, niemniey wypuszcza się w arędę Traktyer Topolka zwany, o cztery wiorsty za Zielonym mostem przy trakcie Wilkomierskim położony, ktoby życzył one zadzierżawić niech się zgłosi do niżey podpisanego w pałacu JW. Pusłowskiego mieszkającego, gdzie

znaydzie wszelką tak względnie folwarków jako i traktyeru informacyą.

Michał Kotłubay Aktowy Regent Kommissyi Radziwiłłowskiey.

Wolno drukować Policmeyster Chrząstowski.

Prenumerata.

Galerya obrazow życia ludzkiego czyli charaktery przez Amerykanina Waszyngtona Irwinga.

Mamy już podobne dzieła Teofrasta i P. *Labruyere.* Znać ludzkie charaktery, jestto znać drogę życia; bo przez nie poznajemy sposob osobisty myślenia i działania człowieka. W owych atoli dziełach zd nia tak są treściste, głębokie, logicznie wypracowane, że nader mała liczba ludzi zaymuje się ich czytaniem. Są to szkielety umysłowe, odrażające martwą zdrętwiałością. A że większa liczba śmiertelników lubi przyjemności życia, nie rada więc zaymować się jałowém (podług ich mniemania) rozmyślaniem, żałując trwonić krótkich chwil bytu ziemnego.

Charaktery Waszyngtona Irwinga są wcale innego rodu. Wystawia on je w czynném działaniu osób żyjących, okraszając nadzwyczayną bystrością imaginacyi i piękném wysłowieniem. Ktoby się chciał nauczyć malować powabnie i trafnie wyrazami, niech się w dzieła Irwinga wczytuje, tego mistrza nadobney tey i trudney sztuki. Od pierwszey stronicy, owszem od pierwszego okresu przekona się czytelnik, że maluje tak dokładnie, iż zdaje się każdemu, jakby widział przed sobą rzeczywiście człowieka, albo jaką sprawę; jego cały charakter, lub jaki przedmiot. Talent nadzwyczayny!

Są w tych pismach uwagi moralne; ale te podobne do oszczędnych kropel rosy, spadających na przejęte skwarem słonecznym rośliny, i upragnione dobroczynnego odwilżenia.

Chlubi się z takiego płodu nowy rodzinny kray autora: Anglia, stara jego oyczyzna patrzy nań z zadumieniem, a czego czwarte wydanié dzieła tego w jednym roku jest dowodem; wszystkie zaś niemal narody europeyskie przekładają pisma te oryginalne, i nader powabne.

Takieto dzieło chce się pokazać przebrane po polsku: lecz żeby się pokazało, potrzebuje na nowy ubior wydatku. Składa się całe ze czterech tomów. Dwa, już wygotowane, zaczną się wnet drukować w drukarni B. Neumana. Prenumerata na dwa tomy spore rubli srebr. dwa. Przyymuje się u Glücksberga Typografa Uniwersytetu Wileńskiego, i osob łaskawych uproszonych. Wilno 3 marca 1829.

Józef Bychowiec b. Kapitan.

Wolno drukować. Wilno dnia 5 marca 1829 r. A. Powstański Prez. Kom. Cenz. Wileń. Radca Kollegialny.

---

2 Roku 1829 mca marca 1 dnia w upływie sześcio-niedzielnego czasu na przybycie kredytorow cywilnych, a także Komornikow próżnego oczekiwania, gdy z weszłych od rozmaitych Klasztorow proźb, Sąd Podkomorsko Exdywizorski w majętności Bienicy czynność spełniający dośledza, że od summy kilkakroć sta tysięcy złotych wynoszącey, a tymże różnym Klasztorom przez zeszłych Tadeusza oyca Józefa i Kazimierza synow, oraz Barbarę w zamęściu Abramowiczowę córkę zawinioney z lat kilku w zaległości znaydują się nieopłacone procenta, które będąc objektem i funduszu do ułatwienia pierwszych potrzeb, gdy nieodbicie wymagały gotowemi pieniędzmi usatysfakcyonowania, to dało powod że Sąd niniejszy w pierwszym swem zjeździe dekretem odkładowym w roku przeszłym 1828 mca maja 21 dnia zakroczonym, zadeklarował wypłatę takowych zalegających procentow w powtórnym swojego sądownictwa zebraniu się jako w porze do spieniężenia się właściwszey; lecz kiedy zadzierżawione na ten przedmiot niektóre folwarki konkursowego majątku a dalsze w administracyi sądowey pozostałe, racyą inszych skarbowych wydatkow tę potrzebę uprzedzających w momencie niniejszym powodem wyższego ilości numeru zaległościow skarbowych i duchownych objektem, podobnież własności skarbowey zaszczycających się, niżeli się spodziewać można było kompletnie usatysfakcyonowania onych okazując nie możność, wyradzają niezbędną potrzebą obmyślenia ku temu skutecznych i niezwłócznych środkow, w rzędzie których rozkład takowych zaległościow na kredytorow racyą podziału między ich dóbr konkursowych ku nayrychleyszey ich wypłacie przy dalszych wydatkach opłaty poszlin, herbowego papieru od waloru summ zrekognoskować się mających dla wzięcia dowodu na piśmie, o otrzymującey się na gruncie lokacyi i dalszych tey potrzebie towarzyszących, ile w teraznieyszym na pieniądze krytycznym czasie tymże wierzycielom stałby się uciążliwym, następnie oddanie tychże konkursowych dóbr w dalszą administracyą, pod zawiadowanie opieki Dworzańskiey nie tylko przynosiłoby teyże Magistraturze zamitrężenie, szczególnie jakie z rzeczy takowey administracyi wynikają w przedmiocie rozrachunkow, częstokroć na gruncie sprawdzać się powinnych, ale nadto oddalałoby się kredytorom i dziedzicom w objęciu ich sched pożądana prędka satysfakcya; więc ku załatwieniu tego naybliższy Sąd upatrując środek wypuszczenia w ogólności, lub szczególności konkursowych folwarkow w miarę wykazać się mającey potrzeby, w roczną lub też dwóletnią arędę, na takowy cel dnie 26, 27 i 28 dopiero idącego miesiąca marca do licytacyi więcey dającemu na sessyi sądowey w majętności Bienicy w obecności stron, któreby bydź żądały odbywać się mającey przeznaczając, ku temu zamiarowi inwentacye urzędowe jakie już są sporządzone wespół z tabellami intrat ogółowych i szczególnych, tudzież punkta i warunki, na których ma bydź następny osnowany kontrakt, w każdym czasie do zakommunikowania ambientom sporządzić postanowiwszy, dla wiadomości życzących zadzierżawić konkursowe majętności Bienicy folwarki, tudziesz zakupić bibliotekę z xiąg francuzkich i polskich składającą się, niemniey miedz browarną z dwóch fundow, oraz dalsze artykuły gospodarskie, ażeby na powyższe termina w Sądzie ninieyszym jawili się przez trzykrotną przy gazetach awizacyą wezwać determinuje.

Jerzy Soroka Podkomorzy Oszm. Exdyw.
Michał Hryncewicz Sędzia Ziem. Bras. Exd.
Ignacy Houwalt Sędzia Grodz. Wileń. Exd.
Regent Jan Jachimowicz.

(*)

2 Niżey podpisany daję wiedzieć, że Opieka Szlachecka Powiatu Wileńskiego, postanowieniami swemi, nad potomstwem i funduszem po zabitym Karolu Sylwestrowiczu Deputacie pozostałym, za opiekunow Radcę Stanu i Kawalera Laudańskiego, Ignacego Scieburę Sędziego Granicz. Wileń. i mnie niżey podpisanego przeznaczyła. A zatém upraszam tych, którzy mieli jakie interessa z nieżyjącym Sylwestrowiczem, ażeby ci raczyli udać się sami lub przez plenipotentow prawnie umocowanych, do opiekunow dla odebrania powierzonych papierow, jako też uspokojenia należności na rzecz nieletnich. Datt 1829 marca 5 dnia.

Takowe zawiadomienie jako opiekun i plenipotent podpisuję. Jan Zienkowicz Adwokat Subseliow Wileń. i Regent Gran. Wileń.

Wolno drukować. Wilno 5 marca 1829 r. A. Powstański Prez. Komit. Cenz. Wileń. Radca Koll. i Kawaler.

---

2 Ponieważ przyrzekłem wielu moim pacyentom przybydź osobiście do Mińska na kontrakty, że zaś niepodobieństwem jest abym wydalił się z Wilna, i opuścił tuteyszych moich pacyentow, uważam więc za powinność oznaymić osobom mojey pomocy potrzebującym, żeby były tak łaskawe i same do Wilna zjechały na kontrakta Sto Jerskie, gdzie spodziewam się stać użytecznym moją pomocą.

Przy tém mam honor oznaymić że xiążeczka przezemnie wydana o zachowaniu w stanie zdrowia zębów i dziąseł, znayduje się do sprzedania w Xięgarniach: P. Glucksberga i P. Zawadzkiego. Cena exemplarza złł. 2. Wilno dnia 4 marca 1829 r.

N. Löffler Dentysta approbowany.

Wolno drukować Policmeyster Chrząstowski.

---

3. Sąd Taxatorsko-Exdywizorski na domiar satysfakcyi wierzycielom JWW. Stanisława i Klary z Abramowiczow Radziszewskich przeznaczony i od dnia 10 stycznia teraźnieyszego 1829 roku w majętności Lebiedziewie trwający, zaymując się rozpatrzeniem objawionych do massy stosunków i rozbiorem ogólney konkursowey sprawy, zawiadamia interessowane strony, iż wyrok swóy w dniu 20 idącego miesiąca marca ogłosi. 1829 roku marca 1 dnia.

Justyn Chomski Sędzia Ziem. P. Wiley. Exdy.
Tadeusz Dmochowski Pods. Z. Pin. i Kawaler.
Kazimierz Alexandrowicz Prezydent Ziem. Brasł. i Exdywizor.

---

2. Podaje się do wiadomości, że w roku teraz idącym marca 6 d. przez jednego Obywatela w mieście Wilnie w Domie pod Nrem zdeymując rękawiczkę z prawey ręki, przypadkiem z palca zsunięty i zatracony został pierścień brylantowy, średniey wielkości, owalney figury, puklasty, wody doskonałey, ognia dosyć wiele okazujący; wzdłuż mający trzy kamyczki większe, dochodzące wielkości grochu; z obu zaś końców dwa nieco mnieysze w teyże prostości; w boku zaś tych, po obu stronach na całym pierścieniu brylanciki małe gęsto osadzane. Ktokolwiek znalazł i ma, uprasza się naymocniey, ażeby zgłosić się raczył do domu JW. JXiędza Prałata i Kawalera Dmuchowskiego, na ulicy Zamkowey położenie mającego, a tam uzyszcze pełne wynadgrodzenie, od mającego zostawione sobie polecenie, któremu i pierscień ten dobrze znajomy. Dat marca 8 dnia 1829 roku.

Wolno drukować Policmeyster Chrząstowski.

---

3. Sąd Ziemski powiatu Nowogródzkiego, wzywa W. Franciszka Krzywkowskiego Skarbnego b. Ptu Nowogródzkiego, i Mateusza Dołmackiego odstawnego Wachmistrza, do wysłuchania Dekretow oczewistych śledztwiennych w tym Sądzie zapadłych, pierwszego w dniu 25 lutego 1829 roku z Guberskim Grodzieńskim Kaznaczejem W. Zachą i ze Skarbem Monarszym. Drugiego dnia 2 augusta 1828 roku o swobodę Familii Dołmackich z Obywatelami Nowogródzkiego powiatu Józefem Rajeckim b. Sędzią Grodzkim Nowogródzkim, oraz W. Maciejem Terajewiczem Komornikiem dziedzicem majętnościSkrobawa. Dat 1829 lutego 26 dnia.

Sędzia Wierzbowski.
Regent Dąbrowski.

---

3 Wincenty Malinowski b. Burmistrz Magistratu Wileń. w dniu 25 januaryi teraźn. roku zszedł z tego świata bezpotomnie i żadney względem funduszu swojego nie uczynił dyspozycyi, aby więc o zeyściu jego mogła dóyść do wszystkich jego pretensorow, i jeżeli są jacy, sukcesorow wiadomość, o tém w stosunku nastałey w Magistracie Wileńskim rezolucyi, czynię niniejszą awizacyą. Datt 1829 roku miesiąca marca 2 dnia L. Weinziehr R. M. M. W.

---

3. W r. 1822 mca febr. 15 d. wydała i tegoż mca 16 d. w Grodzie Ptu Wileń. W. Alexandra Pohoska wówczas przełożona klasztoru PP. Bernardynek Sto Michalskich WJP. Janowi Kniażewiczowi Adwokatowi Subsell. Wileń. do promowania interessow Klasztornych przyznała Plenipotencyą; lecz gdy dopiero onemi poprzestał zaymować się, tém samém i skutki pełnomocnictwa ustały; ażeby przeto nikt w żadne układy z W. Kniażewiczem Adwokatem, jako już nie będącym Plenipotentem klasztoru PP. Bernardynek Sto Michalskich nie wchodził, niniejszém oświadczeniem ostrzegam. Datt 1829 r. mca febr. 28 d.

Franciszka Klikowiczówna Przełożona K. ś. Michała.

R. 1829 mca febr. 28 d. przed Sądem Grodz. Ptu Wileń. stawając osobiście WJP. Ignacy Pawłowski takowe oświadczenie w skutek rezolucyi na podaną prośbę w dniu dzisieyszym nastałey, do protokułu wpisać podał.

Sędzia K. Cieszeyko
Regent Ignacy Kiełczewski.

Wolno drukować. Wilno d. 1 marca 1829 roku Cenzor Norbert Jargiewicz.

---

1 Wyjeżdża za granicę do Królewca Józef Łukaszewicz Szkiper Wileńskiego 1szey gildy kupca v. Auera z Produktami na strugach, z Sylwestrem Strawińskim drugim Szkiperem na drugim strugu także z produktami, z terminem na rok jeden.

Wileński Policmeyster Podpułkownik Chrząstowski.

Kurs wileński na assygnaty od d. 8 mca marca r. sr. 3 r. $76\frac{1}{2}$ k., imperyał 37 r. 65 kop.

DODATEK DO GAZETY KURYERA LITEWSKIEGO N. 30.

Wilno dnia 11 Marca v. s. 1829 roku.

2. Od Litewsko-Wileńskiego Gubernialnego Rządu Czasowey Expedycyi ogłasza się, iż dla uzyskania skarbowcy należności od wileńskiego żyda Michała Gordona i ewiktora za nim zmarłego obywatela Józefa Łappy, za niedostawienie przez pierwszego do wileńskiego prowiantskiego magazynu prowiantu, wieś ostatniego Dobeyki w wiłkomierskim powiecie położona, ze wszelkiemi do niey przynależnościami, oddana na publiczną przedaż, i do tego naznaczono terminy: 1szy 6, 2gi 8 następującego maja, a 3ci ostateczny we 3 miesiące od dnia pierwszego wydrukowania, które poźniey nastąpi w St. Petersburskich albo Moskiewskich gazetach; zatém życzący kupić pomienioną wieś Dobeyki, zechcą przybydź na wyżey pomienione terminy do tego Rządu. Dnia 2 marca 1829 roku. Sowietnik Dmitrewski.

Sekretarz Sokołowski.

Naczelnik Stoła Konarzewski.

---

2. Od Litewsko-Wileńskiey Magistratury Powszechney Opieki ninieyszém ogłasza się, iż w niey będą się odbywać publiczne targi: 1szy 27, 2gi 28 marca i 3ci ostateczny 1 kwietnia biegącego 1829 roku, na oddanie od dnia 23 tegoż miesiąca w arędowną dzierżawę od jednego na trzy lata drewnianego na murowanych izbicach mostu, tutay na rzece Wilii znaydującego się, do funduszu szpitala ś. Jakuba należącego; zatém życzący wziąć takowy most, zechcą na oznaczone terminy w czasie posiedzeń przybydź do Magistratury Powszechney Opieki z prawnemi ewikcyami w proporcyi summy 12,000 rubli ass., gdzie okazane będą warunki kontraktu i opisanie mostu. Dnia 28 lutego 1829 roku.

Непременный Членъ Коллежскій Ассесоръ и Кавалеръ Петръ Клейстъ.

Секретарь Иванъ Солимани.

Начальникъ Стола Губернскій Секретарь Андржеевскій.

---

2 Magistrat miasta Wilna po podaney od Maryanna Wilkańca prośbie, wszelką po zeszł. w dniu 31 decembra przeszłego 1828 r. bracie jego Mateuszu Wilkańcu kupcu Wileńskim w handlu szmuklerskim przez niego w tymże mieście Wilnie utrzymywanym, oraz dalszą pozostałość i papiery, na samym wstępie zinwentował, a następnie w dniu 4 przeszłego mca febr. pomienionemu Maryanowi Wilkańcowi, jako bratu pod rewers jego i paręcznika po nim Andrzeja Jankowskiego oddał, i odtąd handel jedwabiu i szmuklerskich robot w sklepie po zeszłym Mateuszu Wilkańcu pozostałym rozpoczęty został, żeby zaś względem prawa do sukcessyi tegoż Maryana Wilkańca a także swobodności funduszu po Mateuszu Wilkańcu pozostałego nie zostawać w obojętności, do tego celu Magistrat o zeyściu Mateusza Wilkańca wszystkie interessowane osoby uwiadamia i jeśli są jacy oprócz rodzonego brata jego Maryana Wilkańca bliższi albo na równym z nim stopniu sukcessorowie, a także pretensorowie do funduszu po zeszłym Mateuszu Wilkańcu pozostałego, aby z dowodami i pretensyami swemi nie później, jak naydaley do wyyścia roku i 6 niedziel do datty opublikowania niniejszey awizacyi pod upadkiem rzeczy jawili się, wzywa i obowiązuje. R. 1829 mca marca 6 d.

Marcin Straus Burmistrz.

---

3. Izba Skarbowa Grodzieńska podaje do powszechney wiadomości, że na mocy konstytucyi 1775 roku i opinii Rady Państwa 17 lutego 1825 roku Naywyżey zatwierdzoney, będą się przedawać z publiczney licytacyi majątki pojezuickie Użanka i Rudawka w Nowogródzkim powiecie leżące, w których się znaydują porządne ekonomiczne budowle, a włościan liczy się dusz 271. Życzący nabydź takowe majątki razem lub pojedyńczo na zasadzie ustaw o dobrach pojezuitskich, raczą przybydź do Izby skarbowey na licytacyą, odbywać się mającą w pierwszych dwóch terminach 1go i 3go apryla miesiąca teraźnieyszego roku, w trzecim zaś ostatecznym, mającym przypaśdź we dwa miesiące od pierwszego wydrukowania podobnego ogłoszenia w St. Petersburskich gazetach, o którym będzie osobne oznaymienie w Kuryerze Litewskim, summa szacunkowa pomienionych majątkow Użanki i Rudawki jest kapitał na nich rubli sr. 20,833 kop. 33⅓, od którego płaci się corocznie procentu szóstego rubli sr. 1,250. Licytujący obowiązany będzie złożyć ewikcyą pewną, wyrównywającą trzeciey części kapitału.

Antoni Krupowicz Assesor.

Buchalter Leon Krupowicz.

---

3. Od Podolskiey Magistratury Powszechney Opieki niniejszém ogłasza się, iż na przedaż oddanych na ewikcyą tey Magistraturze za ominienie terminu 100 płci męzkiey włościańskich dusz, obywatela Jana Bohusza, Kamienieckiego powiatu w części miasteczka Balina Cyganówką zwanego, znaydujących się, dla uzyskania długu wynoszącego oprócz procentow 2,881 rub. 1 kop. sr. i 13,393 rubli 64½ kop. assygn. naznaczono do targow terminy: 1szy 15, 2gi 17 i 3ci ostateczny 20 maja tego 1829 roku, życzący kupić ten majątek, zechcą przybydź do Magistratury Powszechney Opieki pomienionych dni na 11 godzinę zrana, i widzieć w niey przedającego się majątku inwentarz i warunki. Sekretarz Czarnucki.

---

3 Szawelski Ekonomiczny Komitet dróg Kommunikacyy niniejszem wzywa życzących dostawić do robot Lipawskiego portu w tym 1829 roku, a mianowicie: cieśli zwyczaynych w proporcyi do 5,302, parobkow 14,680, maytkow 981, parokonnych podwod z przewodnikami 197, łodzi z dwoma wioslarzami 44, sochę z czterma końmi 1, bron z przewodnikiem ½, łodek dla przewozki kamienia o 500 sążni odległości, dużych 264 kubicznych fadenow średnich 520 kub. fadenow 6 futowey miary, pilnikow do rozpiłowywania bierwion na 2 i 3 diuimowe deski w ogóle 1085 sążni, kowalskie okucie zawierające się w ierszowych

bełtach i bełtach z muterkami i baszmakami do 554 pudow i rozdzierać liny na pakule 7 pudow; życzący zechca przybydź do tego Komitetu na targi 4, 5 i 6 marca z pewnemi i dostatecznemi ewikcyami, przy czem objawione będą i warunki.

2 Oświadczenie wespół z naysolenniejszym Manifestem imieniem WJP. Pauliny Weroniki Stankiewiczówny, pod assystencyą oyca działającey, przeciwko WWJPP. Józefowi Szafkowskiemu i Alexandrowi Wilamowskiemu, dziedzicom majętności Posolcza zwaney, w guberuii Wileń. Pcie Wileń. położoney, czyni się przed Sądem i publicznością z okoliczności następney: zeszły do wieczności ś. p. Xiądz Stanisław Szafkowski, Pleban Zyrmuński Deputat Lidzki, dokumentem obligacyyno-assekuracyynym w roku 1814 mca junii 11 d. datt. a 1821 xbra 7 d., do akt grodzkich Ptu Wileń. Sądownie podanym, dla żałcey delatorki w dziecińśtwie wówczas zostającey, zapisał summę zł. pol. 2,000, i tę na majętności swojey dziedziczney Posolcze zwaney, wyżey już wzmienioney oparł; z tém naysolenniejszém zastrzeżeniem, iż od summy tey procent piąty sam każdoroczuie w d. 23 apr. opłacać będzie, i sukcessorowie jego, posiągający po nim w spadku majętność Posolcze będą obowiązani, dopóty, nim żałca delatorka zawarłszy stosownie do przepisów Kościoła ś. związki szlubne, legalnych po sobie nie zostawi sukcessorów, a w takim już razie summa zł. pol. 2.000 w kapitale, przez posiadającego majętność Posolcze żałcey delatorce lub jey sukcessorom opłaconą bydź powinna. Dokumentu takowego nie tylko w walorze swoim X. Szafkowski późniey nie naruszył, ale owszem przez lat kilkanaście życia swojego po dacie wydania, nayskrupulatniey zadosyć onemu czynił; lecz od datty jego śmierci, gdy obżałni Józef Szafkowski i Alexander Wilamowski drogą sukcessyi osiągnęli majętność Posolcze, żałca delatorka pomimo częste nalegania, uzyskać swojey własności żadnego roku nie mogła; kiedy zaś nadto dochodzi do wiadomości żałcey delatorki, że obżałni majętność tę, drogą sukcessyi po ś. p. X. Szafkowskim Plebanie Zyrmuńskim osiągnioną, zamyślają prawem wieczystém wybyć, aby zatém przed nabywcą summa dla żałcey delatorki z dokumentu X. Szafkowskiego należna, i na majętności Posolczy w guberuii Wileń. Pcie Wileń. położoney oparta, na krzywdę żałcey delatorki ukrytą nie była, widzi siebie w konieczności, wszystkich chcących weyść z obżałnemi w umowę o nabycie prawem wieczności nie raz rzeczonego majątku Posolczy, przez ninieysze oświadczenie zawiadomić, jak równie zapowiedzieć obżałnym, iż o zalegający od datty śmierci X. Szafkowskiego procent, w Sądzie właściwym z obżałnemi prawem działać będzie. Jakowe oświadczenie wespół z naysolenniejszym Manifestem w imieniu WJP. Pauliny Weroniki Stankiewiczówny pod assystencyą oyca działającey, podpisuję. Datt. w Wilnie r. 1829 mca marca 1 d.

Jan Januszkiewicz Adw. przy Sądzie Gł. Wileń.

R. 1829 mca marca 1 dnia przed Sądem Grodz Ptu Wileń. obecnie stawając WJP. Jan Januszkiewicz Adwokat Sądu Gł. Wileń. ninieysze oświadczenie po nastałey w dniu dzisieyszym na podaną prośbę rezolucyi do protokułu wpisać podał i w onym własnoręcznie się rozpisał.

Sędzia K. Cieszeyko. Regent Onufry Horodeński.

Wolno drukować. Wilno d. 4 marca 1829 r. A. Powstański Pr. K. Cen. Wileń. R. Kol. i Kaw.

---

3 Sąd Dzielczo Konkursowy w sprawie sukcessorów zeszłego ś. p. Wincentego Szwoynickiego Sędziego Ziem. Upic. z jego kredytorami, na skutek remissy Ziem. Upic., d. 9 t. m. do folwarku Sawiciszek w tymże Pcie leżącego przybyły, wstępne czynności załatwił, komportacyą dokumentom na dzień 5 marca do Kancellaryi Ziem. Upic. przeznaczył; rozprawę zaś ostateczną do dnia 2 apr. idącego 1829 r. odkładając, że wedle remissy wspomnioney spory między stronami, w mieyscu sądowém Poniewieżu rozbierać będzie, ażeby pod obawą amissyi pretensorowie stosunki swoje objawili, zawiadamia.

Prezydent Ziem. Upicki i Exdywizor N. Tankiewicz.

Sędzia Ziem. Upicki i Exdyw. Apolinary Raczkowski.

Sędzia Ziemski Upicki Adam Jasieński.

---

3 Niżey podpisany z powodu ostrzeżenia przez W. Adolfa Kublickiego Sędziego Gran. Zawiley., w Kuryerze Lit. zamieszczonego, w imieniu własném, brata Klemensa i siostry Konstancyi w zamężciu Ważyńskiey, znayduje się w obowiązku przypomnieć WW. Kublickim, iż nabywszy od oświadczających się, dla siebie nader korzystną majętność Krykiany spadłą po matce, i przy samemże wybyciu nad zawartą umowę dosyć odniosłszy awantażów, niegodziłoby się tentować dalszych, zwłaszcza, że do tego brakuie nawet pozorów; wiedząc bowiem dostatecznie, że oświadczających się matka, oprócz już zaspokojonych debitów, żadnych więcey nie zostawiła; próżno się fatygowali WW. Kubliccy awizowaniem tych, którzy nie exystują, a wziąwszy prawo przedażne, po zakwietowaniu z summy szacunkowey, gdy już żadnych z sobą nie mamy porachunkow wzywać więc do nich nie było potrzeby; co się zaś tknie obligów przez W. Kublickiego wydanych, ponieważ takowe, jako stanowiące osobistą oświadczających się własność, przez kredytorów oycowskich, mających osobne ewikcye, aresztowanemi bydź nie mogą, i oświadczający się posiadając ziemską osiadłość aresztom nie podlegają, a jeśli są osobiści oświadczających się wierzyciele, z tymi bez interessowania się WW. Kublickich nastąpi rozliczenie się, przy odbiorze summ od nich należnych. Zatem ostrzeżenie WW. Kublickich, przez które wzywają kredytorow matki, do rozrachunku na ś. Jerzy, a obok tego uprzedzają, ażeby nikt oświadczającym się summ na te obligi nie kredytował; uważając za wczesny projekt mitręźenia za niemi satysfakcyi, wzajemnie są zniewolonymi ostrzedz powszechność, ażeby nikt WW. Kublickim na ewikcyą Krykian, nie dawał pieniędzy, aż póki obligom pierwszym przyzwoite nie nastąpi zadość uczynienie. Datt r. 1829 mca marca dnia 2.

Hieronim Zabłocki Sędzia Gran. Zawiley.

Pozwolono drukować. Wilno d. 2 marca 1829 roku Cenzor Kollegialny Assesor Ignacy Szydłowski.
